

РЕШЕНИЕ

№ 11112

гр. София, 20.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков**

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1039** по описа за **2026** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по касационна жалба на Д. Г. Г., чрез адв. Р. Р., срещу Решение № 4646/22.12.2025г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 22-ри състав, постановено по нахд № 11849/2025г., с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № 9349/13.05.2025г., издадено от началник Отдел „Оперативен контрол и контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2500лв., на основание чл.53, ал.1, т.2 от Закона за пътищата /ЗП/, за извършено нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б.“а“, предл.2 от ЗП, вр.чл.7, ал.1, т.5, б.“в“, чл.8, ал.1 и чл.37, ал.1, т.1, предл.1 от Наредба № 11 от 03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки МПС /Наредбата/, като е намален размера на наказанието „глоба“ от 2500,00 лв. на 1000,00 лв. и в останалата част НП е потвърдено.
С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Сочи се, че е налице неправилно приложения на материалния закон предвид, че АУАН и НП са съставени на водача, без същият да има качеството на превозвач и собственик на процесното МПС. Твърди се, че така постановеното решение противоречи на тълкувателно постановление № 2/08.10.2025г. На следващо място се излагат твърдения, че за конкретния превозван товар - „бетонена смес“, не е било необходимо водачът да разполага с разрешително или разрешение въз основа на квитанция за заплатени пътни такси във връзка с извършвания превоз, поради което

неправилно е посочена за нарушена разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредбата. Иска се отмяна на атакуваното решение и отмяна на процесното НП. Претендира се присъждане на разноски за двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, представлява се от адв. Р., който поддържа жалбата, по съображения идентични с изложени в нея. Представя списък за разноски.

Ответникът - началник Отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, редовно призован, не се представлява. В представено писмено становище от 27.01.2026г., чрез упълномощен представител излага подробни съображения за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Предмет на касационно оспорване е Решение 4646/22.12.2025г. постановено по нахд № 11849/13.05.2025г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

СРС е приел за установена следната фактическа обстановка: На 16.04.2025г. в 14:03 часа на път АМ Х., км 0+200 в посока [населено място] – [населено място], органи на АПИ извършили проверка на пътно превозно средство (ППС) марка „СКАНИЯ“, модел „Г410“, с рег. [рег.номер на МПС] , натоварено с товар – „фракция“, видно от кантарна бележка № 98801, превозван от водача - Д. Г.. При проверката е установено, че касаторът извършва превоза без разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътища.

При извършено на място замерване на товара с електронна мобилна везна модел DFW-KR 118844 и ролетка за 5м. № 1302/18, е констатирано, че са превишени максимално допустимите норми на раздел II от Наредба № 11/2001г., както следва: при измерено разстояние между осите 1.42 метра, сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща ос на МПС е 28.505 тона, при максимално допустимо натоварване на оста 19 тона, като превишаването е с 9.505 тона и превозното средство е тежко.

На 16.04.2025 г. е издаден Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 0010692 за извършено нарушение на чл.26, ал.2, т. 1, б. „а“, предл. 2 от ЗП във вр. с чл.7, ал.1, т.5, б. „в“, чл.8, ал.1 и чл.37, ал. 1, т.1, предл.1 от Наредба № 11/2001г. Въз основа на него е издадено и процесното НП № 9349/13.05.2025г., с което на основание чл.53, ал.1, т.2 за нарушение на чл.26, ал.2, т.1, буква "а" от Закона за пътищата във вр. с чл.7, ал.1, т.5, б. „в“, чл.8, ал.1 и чл.37, ал.1, т.1, предл.1 от Наредба № 11/2001г. на касатора е наложено наказание глоба. С обжалваното решение районният съд е изменил наказателното постановление като е намалил размера на наказанието.

Решението е неправилно по следните съображения:

В случая следва да бъде съобразено Тълкувателно постановление № 2/08.10.2025г. по Тълкувателно дело № 5/2023г. /постановено преди изготвяне на съдебното решение/, на Общото събрание на съдиите от Наказателна колегия на Върховния касационен съд и от Първа и Втора колегия на Върховен административен съд по следния въпрос: „Нарушение по чл.53, ал.1, т.2 във връзка с чл.26, ал.2, т.1, буква "а" от Закона за пътищата или такова по чл.177, ал.3, т.1 във връзка с чл.139, ал.1, т.2 от Закона за движение по пътищата извършва водачът, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за движението на това пътно превозно средство?“ и е постановено, че „Водачът, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за това, извършва нарушение по чл.177, ал.3, т.1 във връзка с чл.139, ал.1, т.2 от Закона за движение по пътищата, когато не е собственик на пътното превозно средство или лицензиран превозвач, осъществяващ превоза, съответно не е наредил превоза.“ Съгласно разпоредбата на чл.130, ал.2 от Закона за съдебната власт, тълкувателните решения и тълкувателните постановления са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове.

От ангажираните по делото доказателства не се установява касаторът да е собственик на посоченото по-горе ППС или да има качеството на лицензиран превозвач, осъществяващ процесния превоз.

Във връзка с изложеното, по настоящото дело безспорно се касае за извършено нарушение от Д. Г. в качеството му на водач, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за това, поради което следва да отговаря само по чл.177, ал.3, т.1 от ЗДвП за допуснатото нарушение на чл.139, ал.1, т.2 от ЗДвП и не носи отговорност по чл.53, ал.1, т.2 от ЗП за нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б. "а" от ЗП. Макар безспорно да се установява описаното в АУАН и в НП деяние и същото да съответства на нарушение на чл.177, ал.3, т.1 от ЗДвП вр. с чл.139, ал.1, т.2 от ЗДвП, то не може да бъде преквалифицирано на основание чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН. Това е така тъй като към датата на извършването му и към датите на съставяне на АУАН и на издаване на НП органите на АПИ не са били компетентни да съставят АУАН и да издават НП за нарушения по ЗДвП, с изключение на конкретно посочени. Едва с изменението на чл.189, ал.12 от ЗДвП /Доп. ДВ, бр.51 от 2007г., предишна ал.4, бр.10 от 2011г., изм., бр.64 от 2025г., в сила от 7.09.2025г./ изрично е предвидена компетентност на председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" или определени от него длъжностни лица, да издава наказателни постановления, каквато не е била предвидена в разпоредбата в относимата й редакция към датата на издаване на НП.

След като деянието не може да се преквалифицира на основание чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН делото не следва да се връща на СРС за ново разглеждане. Обжалваното решение следва да бъде отменено като неправилно и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени оспореното НП.

С оглед изхода на делото на касатора се дължат разноски, представляващи заплатено в брой адвокатско възнаграждение, за двете съдебни инстанции: 550,00 лева или 281,21 евро за процесуално представителство пред СРС и 204,42 евро за процесуално представителство пред АССГ. Направеното възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение се явява неоснователно по смисъла на чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г., поради което възнаграждението следва да бъде определено в претендирания размер, а АПИ следва да бъде осъдена да заплати посочената сума в общ размер на 485,63 евро.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН,

Административен съд София – град, XXIV касационен състав,
Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение 4646/22.12.2025г., постановено по нахд № 11849/2025г. по описа на Софийски районен съд, 22-ри състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 9349/13.05.2025г., издадено от началник Отдел „Оперативен контрол и контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на Д. Г. Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2500,00 лв., на основание чл.53, ал.1, т.2 от ЗП, за извършено нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б.“а“, предл.2 от ЗП, вр.чл.7, ал.1, т.5, б.“в“, чл.8, ал.1 и чл.37, ал.1, т.1, предл.1 от Наредба № 11 от 03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки МПС.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на Д. Г. Г., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], сума в размер от 485,63 евро, разноски за адвокатско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ